

Bijbels perspectief

Woord van de week

Judas (1):3

*Geliefden, daar ik mij in alle opzichten beijver u te schrijven over ons gemeenschappelijk heil,
zie ik mij genoodzaakt het te doen met de vermaning,
tot het uiterste te strijden voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is.*

Een wel heel opmerkelijk vers, dit vers 3. Wanneer we namelijk goed acht geven op wat er geschreven staat, dan lijkt het erop alsof de schrijver had willen schrijven over het onderwerp 'ons gemeenschappelijk heil'. Maar ogenschijnlijk, door de ernst van de situatie?, zegt hij - met juist het oog op het gemeenschappelijke heil - dat hij zich genoodzaakt ziet een vermaan te uiten. Hij bedoelt dan, wanneer we letten op het onderwerp van vermaan, niet een vermaan in berispende maar in aansporende zin. Het is het vervolg van wat hij schrijft, vers 4 en volgend, dat de onderliggende reden van het vermaan blootlegt. Hij ziet zijn oorspronkelijk onderwerp, 'het gemeenschappelijke heil', bedreigd worden en voelt zich daarom van Godswege - immers, hij schrijft geïnspireerd door de heilige Geest - gedrongen de lezers op te roepen niet alleen te waken over het geloof, maar 'tot het uiterste te strijden voor het geloof'.

Kunt u zich daarbij, het vervolg voor uzelf doorlezend, iets voorstellen? Er bleek sprake van een acute bedreiging van het geloof en dat doordat mensen de gemeente waren binnengekomen die het met God, zijn gebod en zijn Woord niet zo nauw namen. Kijkend naar wat de schrijver van de brief vervolgens allemaal opsomt, daarbij bijvoorbeeld verwijzend naar Sodom en Gomorra, dan moet aangenomen worden dat dit 'niet zo nauw nemen' ook voor onze tijd actuele problematieken raakt. Is niet juist dát een reden voor ons om wat Judas schrijft goed ter harte te nemen? Zeker als we bedenken dat soortgelijke lieden zich niet alleen in welke denominatie tegenwoordig ook doen gelden maar zelfs vanaf het (s)preekgestoelte het heil bedreigende zaken uitspreken, voorstaan en propageren!

Wordt er, de ernst hiervan beseffend, door ons dan nog tot het uiterste voor het geloof gestreden? Durven wij dan nog hetgeen 'eenmaal aan de heiligen is overgeleverd' te verdedigen? Of schikken we? De cultuur mag veranderd zijn en veranderen, maar Gods Woord verandert niet. Niet de christen die vasthoudt aan Gods Woord is dan ook als cultuurvreemd te betitelen, maar wat evident genoemd moet worden is, dat de cultuur zich al meer vervreemd van Gods Woord! Judas besepte dat wanneer de gelovige meegezogen wordt door leringen en ideeën die niet stroken met Gods Woord, die gelovige zondermeer het gevaar loopt 'het gemeenschappelijke heil' te verliezen! Beseffen wij dat? Daarom dat Judas tot vandaag de volle aandacht verdient! Zie dus toe op uzelf!

Gebed

Heer Uw knecht Judas neemt zich terecht geen blad voor de mond als het gaat om het benoemen van lieden die het met U, uw gebod en Woord niet nauw nemen en zich wensen aan te passen aan de grillen van hun tijd. Hij noemt ze schandvlekken, waterloze wolken, bomen zonder vrucht en dwaalsterren. Dat wij, lettend op het risico dat we lopen wanneer we met hen instemmen, luisteren naar Uw vermaan om te strijden voor het geloof juist in deze tijd. Gord ons daartoe aan met de kracht van Uw Geest in Jezus Naam. Amen.